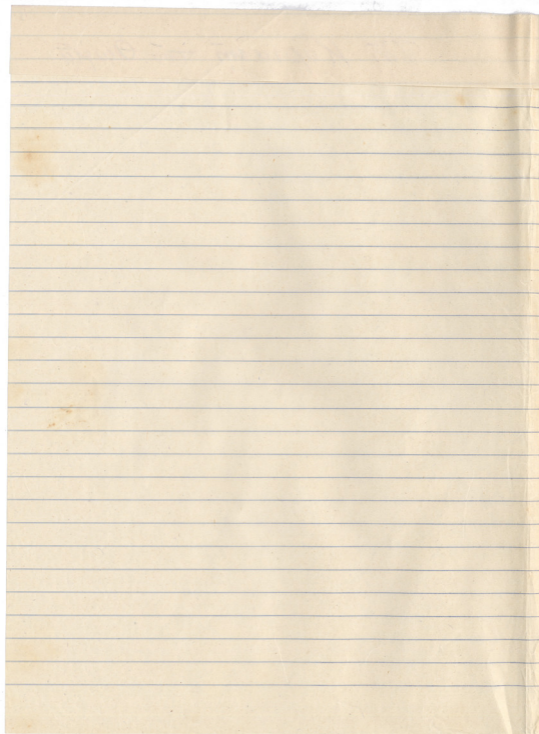

1
Τῇ Κυριατῇ τοῦ Θωμῆ

Τῆς ΚΓ' Ἀπριλίου εἰς τὰ ἀπόζευκα
ΚΑΙ ΝΥΝ τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ.

Ἦχος 2ος ὁ πα

Β
 ἦσαι νυν υἱ ἄει υἱ εἰς τὸ αἰὼν ναὶ τῶν αἰῶν νῦν ἔστι
 α α α α μὴν ὁ τοῦ πατρὸς ὁ οὐρανῶν ἔσθ' ἄρα θαύμα
 τὸς ἀπιζέτω ἀπιζέτω βεβαίαι αὐτὸς ἐστὶν ἐν νηπιῇ
 σεν εἰ πῶν ἡ γὰρ ὁ θῶμας ἐν μήτη
 ὦν ῥ μὴ πειζέ ἐστὶν ἡ ψηλα ψηλαί
 θε ἐστὶ τῆς ἡλικεῦραν ἐθεολογήσεται τὸν θαυμά
 ἰοθε ἐστὶν ἐν τῷ αὐτῷ ἰο οὐρανῶν θε ἐστὶ
 γνωσθε ἡ σεν ἡ πεπονθῶσ' ἄρα ταῦτα θαυμά εἰς τὴν
 ἔστὶ τὸν ἀνιζέτω ἄν ταῦ θε ἐστὶν ἡ

1. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$
 $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$

2. $\frac{1}{x^3} = x^{-3}$
 $\frac{d}{dx} x^{-3} = -3x^{-4} = -\frac{3}{x^4}$

3. $\frac{1}{x^4} = x^{-4}$
 $\frac{d}{dx} x^{-4} = -4x^{-5} = -\frac{4}{x^5}$

4. $\frac{1}{x^5} = x^{-5}$
 $\frac{d}{dx} x^{-5} = -5x^{-6} = -\frac{5}{x^6}$

5. $\frac{1}{x^6} = x^{-6}$
 $\frac{d}{dx} x^{-6} = -6x^{-7} = -\frac{6}{x^7}$

6. $\frac{1}{x^7} = x^{-7}$
 $\frac{d}{dx} x^{-7} = -7x^{-8} = -\frac{7}{x^8}$

7. $\frac{1}{x^8} = x^{-8}$
 $\frac{d}{dx} x^{-8} = -8x^{-9} = -\frac{8}{x^9}$

8. $\frac{1}{x^9} = x^{-9}$
 $\frac{d}{dx} x^{-9} = -9x^{-10} = -\frac{9}{x^{10}}$

9. $\frac{1}{x^{10}} = x^{-10}$
 $\frac{d}{dx} x^{-10} = -10x^{-11} = -\frac{10}{x^{11}}$

10. $\frac{1}{x^{11}} = x^{-11}$
 $\frac{d}{dx} x^{-11} = -11x^{-12} = -\frac{11}{x^{12}}$

11. $\frac{1}{x^{12}} = x^{-12}$
 $\frac{d}{dx} x^{-12} = -12x^{-13} = -\frac{12}{x^{13}}$

12. $\frac{1}{x^{13}} = x^{-13}$
 $\frac{d}{dx} x^{-13} = -13x^{-14} = -\frac{13}{x^{14}}$

13. $\frac{1}{x^{14}} = x^{-14}$
 $\frac{d}{dx} x^{-14} = -14x^{-15} = -\frac{14}{x^{15}}$

14. $\frac{1}{x^{15}} = x^{-15}$
 $\frac{d}{dx} x^{-15} = -15x^{-16} = -\frac{15}{x^{16}}$

15. $\frac{1}{x^{16}} = x^{-16}$
 $\frac{d}{dx} x^{-16} = -16x^{-17} = -\frac{16}{x^{17}}$

16. $\frac{1}{x^{17}} = x^{-17}$
 $\frac{d}{dx} x^{-17} = -17x^{-18} = -\frac{17}{x^{18}}$

17. $\frac{1}{x^{18}} = x^{-18}$
 $\frac{d}{dx} x^{-18} = -18x^{-19} = -\frac{18}{x^{19}}$

18. $\frac{1}{x^{19}} = x^{-19}$
 $\frac{d}{dx} x^{-19} = -19x^{-20} = -\frac{19}{x^{20}}$

19. $\frac{1}{x^{20}} = x^{-20}$
 $\frac{d}{dx} x^{-20} = -20x^{-21} = -\frac{20}{x^{21}}$

20. $\frac{1}{x^{21}} = x^{-21}$
 $\frac{d}{dx} x^{-21} = -21x^{-22} = -\frac{21}{x^{22}}$

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ $\frac{1}{3} \times \frac{1}{3} = \frac{1}{9}$ $\frac{1}{4} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{16}$ $\frac{1}{5} \times \frac{1}{5} = \frac{1}{25}$
 $\frac{1}{6} \times \frac{1}{6} = \frac{1}{36}$ $\frac{1}{7} \times \frac{1}{7} = \frac{1}{49}$ $\frac{1}{8} \times \frac{1}{8} = \frac{1}{64}$ $\frac{1}{9} \times \frac{1}{9} = \frac{1}{81}$

$\frac{1}{10} \times \frac{1}{10} = \frac{1}{100}$ $\frac{1}{11} \times \frac{1}{11} = \frac{1}{121}$ $\frac{1}{12} \times \frac{1}{12} = \frac{1}{144}$ $\frac{1}{13} \times \frac{1}{13} = \frac{1}{169}$
 $\frac{1}{14} \times \frac{1}{14} = \frac{1}{196}$ $\frac{1}{15} \times \frac{1}{15} = \frac{1}{225}$ $\frac{1}{16} \times \frac{1}{16} = \frac{1}{256}$ $\frac{1}{17} \times \frac{1}{17} = \frac{1}{289}$

$\frac{1}{18} \times \frac{1}{18} = \frac{1}{324}$ $\frac{1}{19} \times \frac{1}{19} = \frac{1}{361}$ $\frac{1}{20} \times \frac{1}{20} = \frac{1}{400}$ $\frac{1}{21} \times \frac{1}{21} = \frac{1}{441}$
 $\frac{1}{22} \times \frac{1}{22} = \frac{1}{484}$ $\frac{1}{23} \times \frac{1}{23} = \frac{1}{529}$ $\frac{1}{24} \times \frac{1}{24} = \frac{1}{576}$ $\frac{1}{25} \times \frac{1}{25} = \frac{1}{625}$

1/27 x 1/27 = 1/729
 1/28 x 1/28 = 1/784
 1/29 x 1/29 = 1/841
 1/30 x 1/30 = 1/900
 M.T.B.

Τῆ ΚΓ' Ἀπριλίου εἰς τὰ ἀπόσηχα

ΚΑΙ ΝΥΝ τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ.

Ἦχος ἁγίος ᾠδα

Και νυν ἡ εἰς εἰστολαὶ ῶ ναστωναι ῶ ῶ νῶ ῶ ν

α α α α μὴν Ὁ τὸ παρὰ δὸ οὐ ξοδὸ θάυμα α

τοσ α πι ζι α πι ζιν θε βαι αι α αν ε ε γε ε εν νη η η η

σεν εἰ πῶ ῶ χαρ ο θῶ ῶ μαί ε αν μ η η

δῶ ῶ α μ η η πι ζε ε ε ε σι ψ η λη ψ η σαι

δε ε ε ε τῆ η η πλε ου ραν ε θε ο λο ο ο ο χει αι τον σε α αρ

νο θε ε ε εν τα τον αυ τον Ἰ ο ο ο ον τσ θ ε ε σ ε

γνω ῶ ρι σεν ῶ η πεπον θο ο ο τα σα αρ αι ε η η ρυ ν

Ξ ε ε τον ανα ζι α αν τα θ ε ε ε ον η ε

Τῆς Κ. Γ. Αρθρίου ἐπιτάφια ὑπόμνημα

ΚΑΙ ΝΥΝ ἔσθ' ἔργον τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι

ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι

ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι

ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι

ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι

ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι

ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι

ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι

ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι
ἰσχυροὶ ἄρα πᾶσι

Τῆ ΚΓ' Ἀπριλίου εἰς τὰ ἀπόζευχα
ΚΑΙ ΝΥΝ τῆς ἑσπέρης τοῦ Θωμᾶ.

Ἦχος ὁλός > πα

Ἔκαι νὺν ἡ χ εἰ ἡ εἰς τῶν αἰ ω νασ τῶν αἰ ω νω νω ὦν

χ α χ α χ α μὴν ἔσ π α ρ υ δ ο ο ἔσ σ σ θ α υ μ α α

τ ο ς α π ι ζ ι α π ι ζ ι ν β ε β α ι α ι α χ ν ε ε γ ε ε ε ν ν η η η η

σ ε ν εἰ π ω ὠ γ α ρ ο θ ω ω μ α ς ε α ν μ ῆ η ε ε ι

δ ι ω ὠ ε μ η η π ι ζ ε ε ε ε υ σ ι ψ η λ α ψ η σ α ι

δ ε ε ε ε τ ῆ η η π λ ε σ υ ρ α ν ε θ ε ο λ ο ο ο σ χ α ι ε τ ο ν σ α α ρ

υ ο θ ε ε ε ε ν τ α τ ο ν α υ τ ο ν χ ε ο ο ο ν τ ῶ θ ε ε σ ε

γ ν ω ω ρ ι σ ε ν ὠ σ η ε π ο ν θ ο ο ο τ α σ α χ ρ ι ε ἡ η ρ υ ν

ε ε ε τ ο ν α ν α ζ υ α α ν τ α θ ε ε ε ο ν ἡ ε

β ο ο ο η η η ε β ο ο η η σε λαμπρα αι

α α α η η φ ω ω ω ν η η ο τ β Κυ ρ ι ο ο ο σ μ ε

θ ο Θ ο ο σ μ ε ε ο α α σ ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

(Handwritten musical notation)

22 April 1958

N. T. B.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩ ΘΩΜΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Βαρύ ρε

Ἐσθραχισμένου τοῦ μήματός ἡ ζωὴ ἐν τάβτ
ἀνέτειχας Χριστὲ ὁ Θεοῖ· καὶ τῶν θυρῶν κε-
κλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστη ἡ πάντων ἀνά-
στασις, πνεῦμα εὐθεί δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν,
κατὰ τὸ μέγα σὺ ἔχεις.

Εσθραχισμε ενε το μηματοι η ζω η εν ταβτα
νετειχας Χριστε ο Θεοι εν των θυρων κεκλεισμενων
τοις Μαθηταις επεστη η παντων αναστασις
πνευμα ευθει δι αυτων εγκαινιζων ημιν κατα το
μεγα σου εχεις

15/4/50

ΤΗ ΚΑΡΙΑΚΗ ΤΕ ΘΩΜΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΡΕΤΙΣΤΟΙ ΧΡΕΙΣ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΝ
ΑΓΑΠΗΝ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΕΝΕΙΝ ΤΗΝ ΟΥΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΝ ΕΝΕΙΝ ΤΗΝ ΟΥΝ
ΜΑΤΕ ΤΟ ΜΕΝ ΕΣΤΙΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΡΕΤΙΣΤΟΙ ΧΡΕΙΣ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΡΕΤΙΣΤΟΙ ΧΡΕΙΣ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΡΕΤΙΣΤΟΙ ΧΡΕΙΣ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΡΕΤΙΣΤΟΙ ΧΡΕΙΣ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΡΕΤΙΣΤΟΙ ΧΡΕΙΣ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟ ΘΩΜΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Βαρύ ρ̣̣

Ἐσθραχισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐν τάβῳ
ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν πε-
νησιμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέζησ' ἡ πάντων ἀνά-
στασις, πνεῦμα εὐθὺς δι' αὐτῶν ἐγκαινίστων ἡμῖν,
κατὰ τὸ μέγα σὺ ἔχεις.

Ἐσθραχισμενε νο το μνηματος η ζω η εν ταβθα

νετειχαι Χριζε ε ο Θεος κα των θυρων πενησιμενων

τοις Μαθηταις επεζησ η παντων αναστασις

πνευμα ευθεσ δι αυ των εγκαινιστων ημιν κα τα το

μεγα σου εχεις

15/4/50

THE KRYPTON TO GAMA

APOTTIKION

1938

Επισημαίνεται ὅτι τὸ κρυπτόν, ὡς ἔχει φανερωθῆναι ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἑλαφρῆτα ἐπιτοκίδια τῆς φύσεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἀποσπαστικῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀτομικὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.

Ἐπισημαίνεται ὅτι τὸ κρυπτόν, ὡς ἔχει φανερωθῆναι ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἑλαφρῆτα ἐπιτοκίδια τῆς φύσεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἀποσπαστικῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀτομικὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.

Ἐπισημαίνεται ὅτι τὸ κρυπτόν, ὡς ἔχει φανερωθῆναι ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἑλαφρῆτα ἐπιτοκίδια τῆς φύσεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἀποσπαστικῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀτομικὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.

Ἐπισημαίνεται ὅτι τὸ κρυπτόν, ὡς ἔχει φανερωθῆναι ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἑλαφρῆτα ἐπιτοκίδια τῆς φύσεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἀποσπαστικῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀτομικὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.

Ἐπισημαίνεται ὅτι τὸ κρυπτόν, ὡς ἔχει φανερωθῆναι ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἑλαφρῆτα ἐπιτοκίδια τῆς φύσεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἀποσπαστικῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀτομικὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.

Ἐπισημαίνεται ὅτι τὸ κρυπτόν, ὡς ἔχει φανερωθῆναι ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἑλαφρῆτα ἐπιτοκίδια τῆς φύσεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἀποσπαστικῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἀτομικὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.

1938

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩ ΘΩΜΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ήχος Βαρυς ς'

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐν τάρτε
ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεοῦ· καὶ τῶν θυρῶν κε-
χειρισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστη ἡ πάντων ἀνί-
στασις, πνεῦμα εὐβέλδι αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν,
κατὰ τὸ μέγα σὺ ἔλεος.

Ε σφρα γι σμε ε νη το μνηματος η ζω η εν ταρτε α

νετειλαι Χρι σε ε ο Θε ος κα των θυ ρων κει χει σμε ε νων

τοις Μαθη ταις ε πε στη η παν των α νη στα σεις

πνευμα ευ βελδι αυ των εν και νη ζων η μιν κα τα τυ

με γα σε ος

15/4/50

THE KAPPA KAPPA KAPPA

ANNOUNCEMENT

and other

Exposition and progress of the
organization, and the history of
the organization, and the history of
the organization, and the history of
the organization, and the history of

The organization of the
organization, and the history of

The organization of the
organization, and the history of

The organization of the
organization, and the history of

The organization of the
organization, and the history of

The organization of the
organization, and the history of

1911

«Ακούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, ἔλαβον τὰ βασιτῶν φοινίκων καὶ ἐξήλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ».

(Ἰωάν. 12, 13-14)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ΄.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 15 (102)

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ

Ποῖος Ὀρθόδοξος δὲν ἔχει ποτὲ συγκινηθῆ ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἄσματα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ ποῖος Χριστιανὸς δὲν ἔχει αἰσθανθῆ μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του τὴν ἀνάγκην νὰ πέσῃ ἐμπρὸς εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ καταφιλήσῃ μὲ ἄπειρον λατρείαν τὰ πληγωμένα Του πόδια; Ἀλλὰ καὶ ποῖος ἄνθρωπος ἀπλῶς—ἐάν δὲν ἔχασεν ὅ,τι ἀκριβῶς διακρίνει τὴν εὐγενικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου—δὲν αἰσθάνεται τὸ ἀμέτρητον μεγαλεῖον τῆς μορφῆς τοῦ πάσχοντος Διδασκάλου τῆς ἀνθρωπότητος;

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, λοιπόν, θὰ ἔχωμεν πάλιν τὰς ἰδίαις ἱεράς εὐκαιρίας, διὰ νὰ ἐνωτισθῶμεν

τὰ ἴδια σωτηριώδη ῥήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ νὰ ἀφήσωμεν τὴν ψυχὴν μας νὰ περυγίσῃ μέχρι τοῦ θρόνου τῆς Ἀγάπης—Ἐκείνου, ὁ Ὅποιος ἠγάπησε τόσον τὸν κόσμον, «ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Θὰ ἀναπολήσωμεν καὶ πάλιν τὰς φρικτὰς σκηνὰς τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Θεαν-

θρώπου. Ἀλλὰ καὶ θὰ σκιρτήσῃ ἡ καρδιά μας ἄλλην μίαν φορὰν ἀπὸ τὴν ἔντονον προσδοκίαν τῆς χάριτος, τὴν ὅποιαν μὲ τὸ Αἷμά Του καθηγίασεν Ἐκείνος, ποῦ εἶπεν εἰς τοὺς ἰδιούτους Του: «Συμφέρει ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω».

Θὰ πονέσῃ ἡ ψυχὴ μας ἀπὸ τὴν νοερὰν ἀναπαράστασιν τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ Ἀναμαρτήτου. Ἀλλὰ θὰ λάμψῃ εἰς τοὺς νοερούς μας ὀφθαλμούς

τὸ παρήγορον φῶς, τὸ ὅποιον διέχυσεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἐγκαρτέρησις Του, ἡ ἀπόλυτος ὑποταγὴ Του εἰς τὸ ἔργον Του, ἡ πλήρης καὶ ἀπεριόριστος ἀγάπη Του πρὸς τοὺς ἀδελφούς Του. Τὴν ψυχὴν μας, τὴν παραγμένην ἀπὸ τὰς

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β΄.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες, αἶροντες τὸν Σταυρὸν Σου, λέγομεν: Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

τρικυμίας τῶν κοσμικῶν συγκρούσεων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, θὰ γαληνεύσῃ, διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ἡ ἰδικὴ Του ἀνεξίκακος μακροθυμία, ἡ μέχρι τῶν δημίων Του φθάνουσα ἀμέτρητος συγχωρητικότης Του, ἡ ἀπειρος γαλήνη τῆς ψυχῆς Του, ἡ ἰδικὴ Του ἱκανοποίησις, διότι «εἰτελείωσεν τὸ ἔργον» Του.

Θ' ἀκούσωμεν ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τὴν ζωὴν μας, ὄχι ἄλλον, ἀλλὰ Αὐτὸν τὸν

ΐδιον τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νὰ προσέβηται δι' ὅλους πρὸς τὸν Πατέρα τὸν οὐράνιον, καὶ νὰ ὁραματίζεται τὴν ἀδιάσπαστον ἐνότητα τὴν ἰδικὴν μας, καὶ νὰ Τὸν παρακαλῆ νὰ μᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ τοῦ πονηροῦ». Πλήρεις δὲ τρυφερότητος τότε καὶ ἡμεῖς, ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνον φορὰν εἰς τὸ ἔτος αὐτό, θὰ αἰσθανθῶμεν τὴν διάθεσιν νὰ κλαύσωμεν, ὅπως αἱ γυναῖκες, πού Τον ἠκολούθησαν εἰς τὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ.

Διὰ ποῖον ὁμως θὰ κλαύσωμεν; Μήπως διὰ τὸν Χριστὸν; Ἀλλὰ Ἐκεῖνος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἰδικῶν μας δακρῶν... Διὰ τὴν ἀνθρωπότητα πρέπει νὰ κλαύσωμεν, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία, παρ' ὅλην τὴν ἀγάπην πού Ἐκεῖνος τῆς εἰδείξεν, ἐν τούτοις ἐξαιρουμένη, κατὰ τὸ πλεῖστον, νὰ Τον ἀγοῆ καὶ νὰ Τον προδίδῃ. Ἀλλὰ περισσότερο, διὰ τοὺς Χριστιανοὺς νὰ κλαύ-

σωμεν, ἀδελφοί μου, διὰ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκείνους, πού μιμοῦνται καθημερινῶς τὸ ἔργον τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων. Καὶ διὰ τὸν ἐκνὸν μας—ναί, διὰ τὸν ἐκνὸν μας!—νὰ κλαύσωμεν, ἀδελφοί μου, διότι δὲν εἰμεθα ἄξιοι πάντοτε τῆς Ἀγάπης Του, καὶ διότι δὲν κάμνομεν ὅ, τι ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ νὰ τηρῆται πάντοτε εἰς τὴν ζωὴν μας τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς Του καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ μεταξὺ μας, ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ Βασιλεία Του.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις ἄς συνοδευσωμεν τὸν Χριστὸν ἀπρὸς τὸ ἐκούσιον Πάθος καὶ ἄς προσπαθῶσωμεν, μὲ ὅλην μας τὴν ψυχὴν, νὰ συμμερισθῶμεν τὸ δυσβάστακτον βάρος τοῦ Σταυροῦ Του. Ἡ καλὴ μας προσπάθεια θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἀνακούφισις εἰς τὸ μαρτύριόν Του, πού ἐπαναλαμβάνεται, δυστυχῶς, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας βαθυμίαν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ

(*Μαθ. 21, 12—27, 32. Μάρκ. 11, 1—15, 20. Λουκ. 19, 28—23, 32. Ἰωάν. 12, 1—19, 18.*)

Ὁ Κύριος εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασιν Του. Ἐβάδιζε πλέον σταθερὰ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τελικῆς Του ἀποστολῆς. Εἰς τὸ Ἱερὸν τῶν Ἱεροσολύμων ἐξεσκεπασε τὴν σπιλάν τοῦ Φαρισαϊσμοῦ καὶ ἐμαστῆωσε τῶν Γραμματέων τὴν ψεύτικην σοφίαν. Καὶ ἐκεῖνοι, μαζὶ μὲ τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἑβραίων, ἀπέφασαν πλέον τὴν ἐξόντωσίν Του.

Οἱ Ἱεροὶ Εὐαγγελισταὶ μᾶς διηγούνται μὲ ὄλας τὰς λεπτομερείας τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον προητοίμασαν ὁ Κύριος τοὺς μαθητάς Του, διὰ νὰ δεχθοῦν τὴν δοκιμασίαν τοῦ τραγικοῦ χωρισμοῦ Του. Ἐπίσης μᾶς ζωγραφίζουν τὸν ὑποῦλον καὶ αἰσχρὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον Τὸν ἐπρόδωσαν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς Του. Μᾶς ζωντανεύουν τὴν σκιηνὴν τῆς παρανομίου δικῆς Του εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἀρχιερέως. Μὲ εὐλαχρῆναι ὁμολογοῦν τὴν ἄρνησιν

ἐνὸς ἄλλου μαθητοῦ, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς περισσότερο ἀγαπημένους μαθητάς Του, πού ὕστερα ἐκλαυσε πικρὰ μετανοημένος. Μᾶς μεταφέρουν εἰς τὸ ἀπραιτόριον τοῦ Πιλάτου καὶ εἰς τὸ πάλαι τοῦ Ἡρώδου, ὅπου ὁ Βασιλεὺς τοῦ Κόσμου ἐκρινετο ἀπὸ τοὺς ἀναξίους ἀντιπροσώπους ἐνὸς κοσμικοῦ εἰδωλολάτρου βασιλέως. Καὶ ἔπειτα μᾶς κάμνον νὰ Τον ἰδοῦμε μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας νὰ ἀνεβαῖν τὸν μαρτυρικὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ, φορτωμένους τὸν βαρὺν Του σταυρὸν.

Σὰν κακοῦργος βαδίζει μεταξὺ κακοῦργων!... Γέρνει ἀπὸ τοῦ σταυροῦ τὸ βάρος τὸ ἀδυνατισμένο Του κορμὶ, πού τόσα μαρτύρια εἶχεν ὑποφέρει ἕως ἐκείνῃν τὴν ὥραν. Τὸ αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς, πού Του ἔχει ἀνοίξει τὸ μαστίγιον τοῦ Πιλάτου, καὶ ἄλλο αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς, πού ἔχουν ἀνοίξει εἰς τὸ πᾶλλευ-

Ἦν Κυριαυῆ τοῦ Θαυμά ἀντὶ τῆν τιμιωτέραν
ἠ Θ' αὐτῆ τοῦ μακότος. Σὲ τὴν φαιεινὴν λαμπάδα.

Ἦχος α̇ π α

Σὲ ε τὴν β α α εἰ εἰ νη ἡν λα α μ π α α α α α δ α α α

μ Ἰ η γ ε ε ρ α α α τ α α α θ ε α α α τ η η η η η α

ρ ι ι ζ η η λ ο ο ν δ ο ο ο ο ε α α ν μ α α ν ω ω τ ε ε ε ρ α ν

π α α α ν τ ω ν τ ω ν ω ν ω ν ι τ ο ι η η μ α α α α τ ω ν ω ν

ε ν υ υ μ ν ο υ μ ε ε ε χ α λ ο υ υ υ υ ν ο ο ο ο μ ε ν

ε σ α τ η ν β α α εἰ εἰ ν η η ν η η μ ε ε ε ε ε ρ α α α α ν

μ υ π ε ρ λ α α μ π ρ ο ο ο ν χ ρ ι ζ ε ε τ η η η η η ν ο

λ ο ο β ω ω τ ο ο ν χ α α α ρ ι ν ε ν η η ω ω ρ α ι α ο σ

μ α α α λ λ ο ι ε ι τ ο ι μ α θ η η τ α ι α ι α ε ε ε ε ε ε ε ν

[Faint, illegible handwriting on lined paper]

υ υ μνου με ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο μεν

Δο ξα Πατρι υ υ ι ω υ α γι ω Πνευμα τι

Σε ε τον χο ρι ι ι ι η η πα α λα α α α μη η η η

ψη λα βω με νο ον πλε ευ ρα αν και αι αι μη

θλε ε ξα αν τα α τα α α α α αυ την πυ ρι ι ι τω ω τ ης

α α υ υ υ υ υ υ λ ο θει ει ει αι ο α σι ι ι ι

α α α α α α υ υ υ υ μνου με ε γα α λυ υ υ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν 1953 N.T.B.

πυ ρι ι τω ω τ ης α α υ υ υ υ υ υ λ ο θει ει ει αι

α α α α α α

Ἦν Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ ἀντὶ τῆν τιμιωτέραν
ἢ θ' ὥσῃ τοῦ πανότος. Σὲ τὴν βαεινὴν λαμπάδα.

Ἦχος εἰ π α

Σε ε την βα α ει ει νη ην λα χμ πα χ χ χ χ σα α α α

ψ Μη τε ε ρ α α α τ σ σ σ Θε σ σ σ Τη η η η η ν α

ρι ι ζ η η λ ο ο ν δ ο ο ο ο Ξ α ν ψ α α ν ω τ ε ε ε ρ α ν

πα α α α τ ω π ω ω ω ν ι ω ι η η χ α α α α τ ω ω ν

ον υ υ μ ν ο υ μ ε ε ε γ α α λ ο υ υ υ υ ν ο ο ο ο μ ε ν

σα α την βα α ει ει νη ην η η με ε ε ε ε ρ α α α αν

ψ υ πε φ ρ λ α χ μ π ρ ο ο ο ν χ ρ ι ζ ε ε Τη η η η η ν ο

λο ο β ω τ ο ο ν χ α α α ρ ι ν εν η η ω ω ρ α ι α ι ο σ

υ α α α λ λ ει ει τ ο ι Μ α θ η η τ α ι α ι α ι ε σ σ σ σ σ σ ε ν

□
 υ υ μνου μεε γαα λυυ υ υ νοοοοοο μεν

□
 Δοξα Πατρι υ υ ω υ α γι ω Πνευματι

□
 Σεε τον χο υ υ υ υ ηη παα λαααααα ηηηηηη

ψη λαβωω με νο ον πλεεσ ρααν και αι αι μηη

ελεε εαααααα ταα ταα αααααα την πυρι ι ι τωω τηη

αα αααααααα υ υ υ υ υ υ ληθειειειειειειειειειειει

αααααααα εν υ υ μνου μεε γαα λυυ υ υ υ υ

νοοοοοο μεν 1953

N.T.B.

□
 εν υ υ τωω τηη αα αααααααα υ υ υ υ υ υ αααααααα αααααααααααα

□
 αααααααα αααααααα αααααααα αααααααα αααααααα αααααααα

κον μέτωπόν Του τὰ ἀγάθια πού Του τὰ ἐμπνευσμένα ποιήματα τῶν ἀθανάτων ἐφόρεσαν οἱ ἄξεστοι στρατιῶται τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὑμνογράφων τῆν Μεγάλην Πέμπτην καὶ τῆν Μεγάλην Παρασκευήν.

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

10-16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

10. **Κυριακὴ τῶν Βαΐων:** (Ἡ εἰς Ἱεροσόλυμα θριαμβεστικὴ εἰσοδος τοῦ Κυρίου.— Ματθ. 21 (κα'), 1-17.—Φίλιπ. 4 (β'), 49. Ἰω. 12 (ιβ'), 1-18.—Γρηγορίου Ε' Κηλόου: Ἱερομ., Τερентίου, Πομπηίου κλπ. Μαρτύρων.—**Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Ὁρθρος τῆς Μεγ. Δευτέρας. (Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου): Ματθ. 21 (κα'), 18-43.

11. **Μεγάλῃ Δευτέρᾳ** (Τῆς Ἐφραβείσης οὐκῆς καὶ Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου): Ἀντίπα Παργάμου Ἱερομάρτυρος (Ἀποκ. 2 (β'), 13). Προηγιασμένη.—**Ἰεκεῖν** 1 (α'), 1-20. Ἐξόδου 1 (α'), 1-20. Ἰωβ 1 (α'), 1-12. Ματθ. 24 (κδ'), 3-35.—**Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Νυμφίος (Ὁρθρος τῆς Μ. Τρίτης): Ματθ. 22 (κβ') 13-23 (κγ'), 35.

12. **Μεγάλῃ Τρίτῃ** (Τῶν Δέκα Παρθένων τῆς Ἐόφης, Παραβολῆς): Βασιλείου Ἐπισκ. Παρίου Ὁμολογητοῦ. Προηγιασμένη.—**Ἰεκεῖν** 1 (α'), 21-2 (β'), 1. Ἐξόδ. 2 (β'), 5-10. Ἰωβ 1 (α'), 13-22. Ματθ. 24 (κδ'), 36-26 (κατ'), 2.—**Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Νυμφίος.—**Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Ὁρθρος τῆς Μεγ. Τετάρτης): Ἰω. 12 (ιβ') 17-54.

13. **Μεγάλῃ Τετάρτῃ** (Τῆς ἀλειψίσεως τῶν Κόριν μορῶ ἀμαρτωλῆς): Μαρτίνου Ῥώμης Ὁμολογητοῦ. Προηγιασμένη.—**Ἰεκεῖν** 2 (β'), 3 (γ'), 3. Ἐξόδ. 2 (β'), 11-22. 18 (ιη'), 4. Ἰωβ 3 (γ'), 1-10. Ματθ. 26 (κατ'), 6-16.—**Τὸ ἀπόγευμα:** Τὸ Εὐαγγέλιον.—**Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Ὁρθρος τῆς Μεγ. Πέμπτης (τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου): Ἱερεμ. 11 (ια'), 18-12 (ιβ'), 15. Λουκ. 22 (κβ'), 1-39.

14. **Μεγάλῃ Πέμπτῃ:** Ὁ Μυστικὸς Δείπνος.—**Λειτουργία Μεγ. Βασιλείου:** Ἐξόδ. 19 (β'), 10-19. Ἰωβ 38 (ιη'), 1-21. Ἦσ. 9 (θ'), 4-11. Α' Κορινθ. 11 (ια'), 23-32. Ματθ. 26 (κατ'), 2-20. Ἰω. 13 (ιγ'), 3-17. Ματθ. 26 (κατ'), 21-39. Λουκ. 22 (κβ'), 43-45. Ματθ. 26 (κατ'), 40-27 (κζ'), 2.—**Ἀριστάρχου, Πούδη, Τροφίμου Ἀποστόλων.**—**Τὸ ἔσπερας:** Γὰ 12 Εὐαγγέλια (Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν).

15. **Μεγάλῃ Παρασκευῇ:** Ὁ Ἅγιος Πάπης τοῦ Σωτήρος ἡμῶν.—**Ἄλ Μεγάλα:** Ὁ Ῥοι. Καί μετ' αὐτάς, ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀποκαθηλώσεως.—**Τὸ ἔσπερας:** Ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἐφραβείσης (ὁ Ὁρθρος τοῦ Μεγ. Σαββάτου).—**Κρησκεντος Μάρτυρος, Λεοντίου Ἀθηνῶν.**

16. **Μεγὰ Σάββατον:** Ἡ Ταφὴ καὶ ἡ εἰς Ἄβου καθόδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.—**Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου:** Γενεθ. 1 (α'), 1-13. Ἰωάν. 1 (α'), 1-4 (β'), 31. Δανιήλ. 3 (γ'), 1-23. Ἰωάν. 1-33. Ῥωμ. 6 (στ'), 3-11. Ματθ. 28 (κη'), 1-20.—**Εὐφρόνης, Ἀγάπης, Κλωνίας, Χαρίσης, Νίκης, Γαληνῆς Μαρτύρων.**—**Τὴν ὕμνη:** Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως: Μάρκ. 16 (ιστ'), 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(17 Ἀπριλίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα (Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου):—Μάρκ. 16 (ιστ'), 1-8.—Πράξ. 1 (α'), 1-8. Ἰωάν. 1 (α'), 1-17.—**Συμεὼν Ἐπισκ. Περσίδος Ἱερομ., Ἀγαπίου Πάπα Ῥώμης, Ἀβριανοῦ κλπ. Μαρτ.**—**Τὸ ἀπόγευμα:** Ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀγάπης: Ἰωάν. 20 (κ), 13-29.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

(Ματθ. 27, 31-56.

Μάρκ. 15, 22-41.

Λουκ. 23, 33-49.

Ἰωάν. 19, 17-37.)

Τὸ Θεῖον Δράμα κορυφώνεται πλέον ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν!... Ὁ Ἀναμόρτητος καρφώνεται ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν καὶ σὲ λίγο τὸν στήθιον ὄρθιον εἰς τὴν κορυφήν τοῦ λόφου.

Μόνος καὶ ἔρημος, παλαίει μετ' ὁ θάνατον. Διψᾷ καὶ, ἀπὶ θέαν, τοῦ προσφερέου ἔξυδι! Προσεχέται καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Τῶν εἰρανεύονται! Ποιεῖ καὶ οἱ ὄχλοι γελοῦν καὶ οὐρλιάζου καὶ διασκεδάζου μετ' τοῦ πόνου καὶ μετ' τὴν ἐπιθανόντιον ἀγωνίαν Του! Καὶ Ἐκείνος, μετ' τὴν ἀτελείωτην ἀγάπην, πού Του ἔφερον εἰς τὸν κόσμον, συγχωρεῖ τοὺς δημίους Του καὶ προσεχέται δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς δικαιολογεῖ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς Του!...

Ἄλλὰ, μέσα εἰς τὴν τῶσιν ἀγωνίαν τοῦ πάσχοντος Χριστοῦ, ὁ Πατήρ Του ἐπεφύλαξε δύο παρηγορίας:

Ἐνας ἡλσῆς, πού εἶναι δίπλα Του κρημασμένος, μετάνομῶν τὴν διὰ τὴν ἀμαρτωλῶν του ζωὴν, πισταίει εἰς τὴν βασιλείαν Του καὶ κερδίζει τὴν αἰωνιότητα.

Γύρω ἀπὸ τὰς ἱερὰς αὐτὰς διηγήσεις ἐκείνων, πού τὰ εἶδαν μετ' τὰ μάτια των— τοῦ Ματθαίου καὶ τοῦ Ἰωάννου —, καὶ ἐκείνων, πού τὰ ἐπληροφόρηθησαν ἀπὸ ἄλλους, ἐπίσης αὐτόπτας, μαθητὰς— τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Λουκᾶ—, πλέκεται τὸ Θεῖον Δράμα τοῦ Πάθους, καὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Αυτρατοῦ μας, πού τόσο εὐμορφα ψάλλεται μετ'

Δύο ἀγαπημένα πρόσωπα, ὅταν ὅλοι ἐφυγαν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἐπλησίασαν πονεμένα τὸν σταυρὸν: Ἡ Παναγία Μητέρα Του καὶ ὁ ἀγαπητὸς Του Μαθητῆς, ὁ Ἰωάννης.

Καὶ ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριος, ἀφ' οὗ ἐφρόντισε νὰ ἰκανοποιηθῆ ἡ ψυχή τοῦ ληστοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν, φροντίζει τώρα νὰ τακτοποιηθῆ ἡ Μητέρα Του κοντὰ εἰς τὸν Ἰωάννην, πού τὸν ἀφίνει γιὰ παιδί της, νὰ Τὸν ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸν κόσμον αὐτόν.

Ὅταν αὐτὰ ἔγιναν, ὁ Κύριος ἐφώνασε ἰκανοποιημένος: «Τετέλεσται!» Ἐγυρε τὸ ἀγκαθοστεφανωμένον Του κεφάλι καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμά Του εἰς χεῖρας τοῦ Πατρὸς Του εἰς τοὺς Οὐρανούς...

Ὅλα τότε ἐτρόμαξαν! Ὁ ἥλιος ἔχασε τὴν λάμψιν του, ὁ ἄερας ἐσκοτεινίωσε, ἡ γῆ ἤρχισε νὰ τρέμῃ σάν φύλλο φθινοπωρινό, τὰ βράχια ἐσχίσθησαν, τὰ μνήματα ἀνοίξαν, ἡ μεγάλη χρυσοκέντητη κουρτίνα τοῦ Ἱεροῦ ἔγινε δύο κομμάτια!... Ὁ ὄρχηγὸς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποπράσματος ἐγονάτισε τότε καὶ ἐφώνασε μ' ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του: «Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος!» Καὶ τὰ πλήθη, μεταμελημένα, κυνηγημένα ἀπὸ τὸν τρόμον τῆς θεϊκῆς ὄργης, ἐγύριζαν στὴν Ἱερουσαλήμ, κτυπώντας τὰ στήθη μὲ πικρίαν καὶ μὲ σπαργαμὸν!...

Ὁ προδότης μαθητῆς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑποφέρῃ. Ἐτρέξεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἰδὴ ὤλεσεν ὅτι ἐημέρησε, διότι ἐπρόδωσεν ἀθῶνον αἵμα καὶ ἐπέταξε τὰ χρήματα, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε πωλήσει τὴν ψυχὴν του. Ἄλλα οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν τοῦ ἔδωκαν σημασίαν. Τὸν ἐπεριφρόνησαν. Καὶ ἐκείνος ἐτράβηξε κάπου σ' ἓνα ἔρημο χωράφι, κί' ἐκεῖ ἐκρεμάσθηκε σ' ἓνα δένδρον κί' ἐτέλειωσεν ἔτσι ἔλειναι τὴν ἀθλιάν ζωὴν του... Διότι ἀσυχρὸν εἶναι πάντοτε τὸ τέλος ἐκείνων, πού κυριεύονται ἀπὸ τὰ πάθη των!

Ἄς ἀγαπήσωμεν, ἀδελφοί, μὴ ὄλην τὴν ψυχὴν μας Ἐκείνον, πού διὰ τὴν ἀγάπην μας ἔχουσιν τὸ αἵμά Του ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ εἰς μισήσωμεν τὴν Κοκίαν, πού ἐφιλοδόξησε νὰ γίνῃ ὁ δήμιος τοῦ Χριστοῦ.

Δι' ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντίον:

Αἰδέο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαίου
Ἰω. Γενναίου 14, Ἀθήνα. (Τηλ. 72112).

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἄδελφοί Χριστιανοί.

Ἐνθυμηθῆτε τοὺς «ἐν φυλακῇ» ἀδελφοὺς αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ ὑποστηρίξατε τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως των. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὰ Παρατήρηματα τῆς «Ἐνώσεως φίλων τῶν κρατούμενων», ὅπου ὑπάρχουν. Οἱ ἄλλοι ἀπευθυνθῆτε, ὅσοι θέλετε, εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου».

Ὅσοι εἰσθε ἐντελῶς ὕγιεις, δότε ὀλίγον αἷμα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς ἀεικίαν, πού κινδυνεύουν ν' ἀποθάνουν ἀπὸ ἀναιμίαν καὶ δὲν ἔχουν χρήματα νὰ τὸ προμηθεύουν. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον Ἑλλήνων Αἰμοδοτῶν» (Ἀθῆναι, Βερανζέρου 20, Τηλέφ. 56.392). Δὲν θὰ διατρέξετε κανένα ἀπολύτως κίνδυνον μὲ αὐτὴν τὴν προσφορὰν.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

1ον: Ἰωάννου 13 (α' γ'), 31-18 (α' η'), 1.

2ον: Ἰωάννου 18 (α' η'), 1-28.

3ον: Ματθαίου 26 (κα' γ'), 57-75.

4ον: Ἰωάννου 18 (α' η'), 28-19 (α' θ'), 16.

5ον: Ματθαίου 27 (κ' γ'), 3-32.

6ον: Μάρκου 15 (α' ε'), 16-32.

7ον: Ματθαίου 27 (κ' γ'), 33-54.

8ον: Λουκᾶ 23 (α' γ'), 32-49.

9ον: Ἰωάννου 19 (α' θ'), 25-37.

10ον: Μάρκου 15 (α' ε'), 43-47.

11ον: Ἰωάννου 19 (α' θ'), 38-42.

12ον: Ματθαίου 27 (κ' γ'), 62-66.

*

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α'. Εἰς τὰς Μεγάλους Ὁμας

1ης: Ζαχ. 11(α'), 10-13. Γαλάτ. 6(στ'), 14-18.

Ματθ. 27 (κ' γ'), 1-56.

3ης: Ἦσ. 50 (ν'), 4-11. Ρωμ. 5 (ε'), 6-10. Μάρκ. 15 (α' ε'), 16-41.

6ης: Ἦσ. 52 (νβ'), 13-54 (νδ'), 1. Ἐβρ. 2 (β')

11-18. Λουκ. 23 (α' γ'), 32-49.

9ης: Ἰερεμ. 11(α'), 18-12 (α' β'), 15. Ἐβρ. 10 (α'), 19-31. Ἰω. 19 (α' θ'), 23-37.

β'. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποκαθηλώσεως

Ἐξὸς. 33 (α' γ'), 11-23. Ἰδὸβ 42 (μβ'), 1-5. 12-17.

Ἦσ. 52 (νβ'), 13-54 (νδ'), 1. Α' Κορινθ. 1 (α'), 18-2 (β'), 2. Ματθ. 27 (κ' γ'), 1-38. Λουκ. 23 (α' γ'), 32-43. 27 (κ' γ'), 39-54. Ἰω. 19 (α' θ'), 31-37. 27 (κ' γ'), 55-61.

γ'. Εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἐπιταφίου

Α' Κορινθ. 5 (ε'), 6-8. Γαλάτ. 3 (γ'), 12-14

Ματθ. 27 (κ' γ'), 62-66.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἐν Ἀθήναις. Ἰαίου 1. Τηλ. 72-112.

19

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ "Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ,,
ΥΠΕΡ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΕΩΣ Ι. ΝΑΟΥ
ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΑΙΓΑΛΕΩ**

Αιγάλεω τῆ 28 Νοεμβρίου 1954

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Αἰγάλεω, ὅπερ ἀνεδείχθη κατὰ τὰς ἀρχαιερείας τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1954, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ.

1) Σάββα Τσινοπούλου	Προέδρου
2) Νικολάου Κωνσταντινίδη	Ἀντιπροέδρου
3) Ἀνδρέου Κουτσουνάκη	Γεν. Γραμματέως
4) Σταύρου Ἰσακίδη	Ταμίου
5) Χρήστου Μιχαηλίδη	Εἰδικοῦ Γραμματέως
6) Παν. Κυριακοῦ	Μέλους
7) Κωνσταντίνου Κάχρη	Μέλους

Θεωρεῖ πρῶτιστον καθήκον νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τοὺς εὐγενεῖς καὶ φιλοχρήστους Ἐνορίτας, ἵνα ἐκφράσῃ θερμὰς εὐχαριστίας εἰς πάντας ἐκείνους, οἵτινες διὰ τῶν συνδρομῶν των ἐβοήθησαν τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας καὶ ὀπωσδήποτε συνέβαλον εἰς τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον.

Ίδιαιτέρας εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια ἀπευθύνει πρὸς τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν ἅτινα μὲ τὸσον ἐνθουσιασμόν ἔχουν ἀναλάβει τὸ βάρος τῶν εἰσπράξεων τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων ἐσόδων.

Ὡσαύτως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του, ὅπως τηρῇ ἐνημέρους τοὺς Ἐνορίτας ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς κινήσεως τοῦ Συλλόγου καὶ γενικῶς ἐπὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὅποιον διατίθενται αἱ εἰσφοραὶ τῶν μελῶν, ἀνακοινοῖ τὸν κτωτέρω παρατιθεμένον ἀπολογισμόν ἀπὸ 28—11—52 μέχρι 13—10—1954.

Α Π Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ

ΚΑΘΑΡΑ ΕΣΟΔΑ :

Κουμπαράδων	δρχ.	60071.15	
Συνδρομῶν	»	10965.77	
Ἡμερολογίων	»	11089.75	
Λαχείου	»	13675.—	
Λαμπάδων	»	6902.50	
Θεάτρου	»	3735.50	
Ἀγρυπνίαι	»	165.—	
Δωρεῶν	»	15251.60	
Ἀνθελίων	»	15490.—	
Κυτίον Ἐκκλησίας	»	4083.50	
Δίσκου	»	13005.55	
Ἀνθέων	»	4431.—	
Τόκων Τραπεζῆς	»	2130.40	151.052.72

ΔΑΠΑΝΑΙ :

Ἔργ. Ἀποπερατώσεως	δρχ.	96338.50	
Γενικά Ἐξοδα	»	1910.20	
Ἐπιπλα κ.λ.π.	»	1051.50	99.850.20
Ἐπίλοιπον Ταμείου			61.202.52

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Εἰς τοὺς Αἶβους Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος ᾠ Ξ Π Δ

π
 υ ε ε Δ ο ο ο ξ α Π α α τ ρ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α ι α ι Τ ε υ ι ω

υ Α γ γ ι ω Πνεευμααααατι
 Καὶ νῦν.

π Δ
 Μ ε θ η με ε ε ρ α ο ο υ τ ω τ η ε γ ε ε ρ ε ω ω ω ω ω

σ ο Ι η σ α α α α α α α Β α ο ι γ ε υ μ ο ν ο

Δ π π Δ
 γ ε ε ν ε ι Λ ο ο ο ο ο γ ε ε τ ο α α α α α Π α α

π Δ
 τ ρ ο ο ι ω ω ω β θ η η η ο ι ο ι ο ι ο ι Μ α α α θ η η η

π π
 τ α ι α ι α ι ο ο υ ε χ ε ι σ η ε ν ω ν τ ω ν θ υ υ ρ ω ν

π Δ
 τ η ν ε ι ρ η η η ν η σ ο α α α πα ρ ε ο ο με ε

Δ π
 ν ο υ υ τ ω α π ι ζ ο ο ν τ ι Μ α α α θ η η η τ η τ ο υ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Δ' 41-48

Ἰωάν. 6' 43-48

Ἐπισημασθέντες οἱ μαθηταὶ τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸν ἀποστόλον τῆς ἐκκλησίας, ἔκριναν τὸν Ἰωάννην ἀποστόλον τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας ἔστιν ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας ἔστιν ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας ἔστιν ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας ἔστιν ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας ἔστιν ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας ἔστιν ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας ἔστιν ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας ἔστιν ὁ ἀποστόλος τῆς ἐκκλησίας.

КОНТА

№ 20

1. $\frac{1}{2} \cdot \frac{3}{4} = \frac{3}{8}$
0.500 0.750 0.375 0.500 0.375 0.500 0.375 0.500

2. $\frac{3}{4} \cdot \frac{1}{2} = \frac{3}{8}$
0.750 0.500 0.375 0.500 0.375 0.500 0.375 0.500

3. $\frac{1}{4} \cdot \frac{3}{4} = \frac{3}{16}$
0.250 0.750 0.1875 0.250 0.1875 0.250 0.1875 0.250

4. $\frac{3}{4} \cdot \frac{1}{4} = \frac{3}{16}$
0.750 0.250 0.1875 0.250 0.1875 0.250 0.1875 0.250

5. $\frac{1}{4} \cdot \frac{1}{4} = \frac{1}{16}$
0.250 0.250 0.0625 0.250 0.0625 0.250 0.0625 0.250

6. $\frac{3}{4} \cdot \frac{3}{4} = \frac{9}{16}$
0.750 0.750 0.5625 0.750 0.5625 0.750 0.5625 0.750

7. $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
0.500 0.500 0.250 0.500 0.250 0.500 0.250 0.500

К. К.
КОНТА
07/11/11

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΪΝΟΥΣ ΔΟΞΑ. ΚΑΙ ΝΥΝ.

Ἦχος ᾠδῆς ΠΑ

υεε Δο ο ο Ξα Πα α τρι ι ι ι ι ι ι υα ι α ι Τι υι ω

υ Α γι ι ω Πνεεευ μα α α τι Καὶ νῦν.

Μεθ η με ε ε ρα δ ο ο υτ ω τ η ς ε γε ε ρ ε ε ω ω ω ν ω ς

σσ Ι η σσ σσ σσ σσ Βα ε ι χ ε υ μ ο νο κατῶν

γε ε ν ε ι Λο ο ο ο ο γε ε τ σ σ α σ σ α α σ Πα α

τρ ο ο ο ο υ υ υ ο γ θ η η η η τ ο ι ο ι ο ι Μι α α θ η η η

ται α ι α ι α ι σσ υε υ χει σ η ε ε ν ω ω ν τ ω ν θ υ ο ρ ω ν

την ει ρ η η η ν η ν σσ σ α α πα ρ ε χ ο ο με ε

ν ο ς υ τ ω α π ε ζ σ α ν τι Μι α α θ η η τ η τ ω ς

THE KYPRIAKH TOY OUMNA

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ

ΜΗΧΑΡΙΣΤΩΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΑΚΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Elis Topdurnu m 6/5/51

B#

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

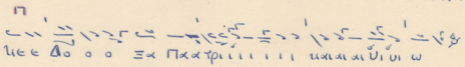
[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

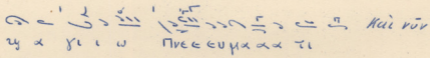
[Faint, illegible handwriting]

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩ ΘΩΜΑ

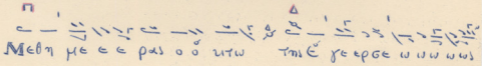
Εἰς τὸν Αἶνον Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος Πρώτος Πα

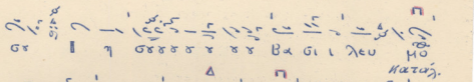
 Ηεε Δο ο ο Ξα Παατρίιιιι ιιι ικκααιιίιιιιι

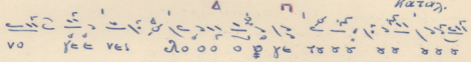
 καὶ νῦν
 ηα γει ι ω Πνεεεευμααα τι

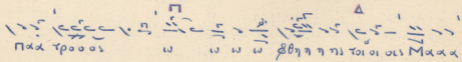
 Μεθη με εε ραι ο ο ιτω τιςε γεερσε ω ω ω ω ω

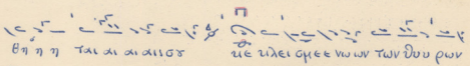
 σε η σασσασα σα βασι ι λει ^{κατα}

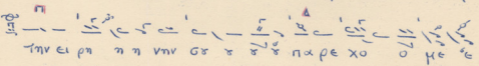
 νο γεε νει λο ο ο ο σα γε τσσα σα σα σα

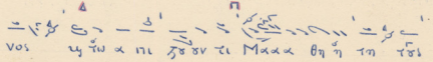
 Παα τρσοοο ω ω ω βθη η η ης ττοι οι οει Μααα

 θη η η ται ια ιαιισα με υλει ο με ενων των θυρων

 τηνει ρη η η νην σα σα παρεχο ο με

 νοσ ην τω α ηη ζσαν τι Μααα θη η η τω

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

THE KYPARK TO GUMA

$\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2} \times 1 = \frac{1}{2}$

1953

M. K. ...
 M. A. K. ...
 M. T. ...
 M. ...

Ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἀναφερομένου ἀπολογισμοῦ αἱ διὰ τοῦ κουμπαρά εἰσπράξεις δὲν ἀπέδωσαν τὰ προβλεπόμενα ποσά, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἢ ὑποσχεθεῖσα ὀλοκλήρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Τοῦτο ὁμῶς, οὐδόλως σημαίνει ὅτι ἡ ἐν γένει πρόοδος τοῦ ἔργου δὲν εἶναι σημαντικὴ, ἀντιθέτως φρονοῦμεν ὅτι εἶναι λίαν ἱκανοποιητικὴ, δοθέντος ὅτι ἀποπερατώθη ὀλοκλήρως ἢ τοιχοποιεῖα, ἥδη δὲ ἐκτελεῖται, κατόπιν μειοδοσίας, ἔργον ἀξίας δραχ. 100.000 τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ ἡμίσεως τοῦ γυναικωνίτου καὶ τῆς στέγης αὐτοῦ.

Φρονοῦμεν ὅθεν, ὅτι ἡ πρόοδος τοῦ ἔργου δικαιολογεῖ καὶ ἐπιβάλλει μίαν νέαν προσπάθειαν συγκεντρώσεως καὶ τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ, τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως τοῦ γυναικωνίτου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Τρούλου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ Ἐνοριῖται,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, εἶναι βέβαιον διὰ τὰ αἰσθήματά σας καὶ τὴν βαθυτέραν ἐπιθυμίαν ὅλων μας, ἵνα ἴδωμεν τὸ ταχύτερον ὀλοκληρούμενον τὸ μεγαλειώδες ἔργον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας, τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἱκανοποιῇ μόνον τὸ Θρησκευτικὸν συναίσθημα τῶν φιλοχρηστών Ἐνοριτῶν, ἀλλὰ θὰ ἀποτελῇ συγχρόνως καὶ ἕνα μνημειώδες ἔργον τέχνης τὸ ὅποιον θὰ κοσμήσῃ τὴν ὥραϊαν πόλιν μας ἀνά τοὺς αἰῶνας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω τὸ Δ. Σ. ἀπεφάσισεν ὅπως συνεχίσῃ τὰς μηνιαίας συνδρομάς, δι' Ἐπιτροπῶν ἐκ Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, αἰτινες εὐγενῶς προσφερόμεναι, θ' ἀναλάβουν διερχόμεναι κατὰ μῆνα ἐκ τῶν οἰκίῶν τῶν Ἐνοριτῶν, νὰ εἰσπράττουν διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων τὰς συνδρομάς τῶν ἐπιθυμούντων νὰ προσφέρουσιν.

Διὰ τὴν προσπάθειαν ταύτην ἥτις εἴμεθ' ἐπιθυμοῦμεν βέβαιοι ὅτι θὰ στεφθῇ ὑπὸ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποπερατώσεως, ἐπικαλούμεθα τὴν βοήθειαν καὶ συμπαραστάσιν πάντων ὑμῶν, ὑπὸ οἳανδήποτε μορφήν ἤθελε προσφερθῆ, αὕτη.

Ίδιαιτέρως παρακαλοῦμεν ὅπως, περιβάλητε μὲ ἀγάπην καὶ στοργὴν τὰς ἐπιτροπὰς ποὺ ἀνέλαβον τὸ ἐπίπονον τοῦτο ἔργον τῶν εἰσπράξεων τῶν συνδρομῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, δὲν θὰ περιορισθῶσι μόνον εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν, ἀλλὰ καταβάλλονται ἤδη προσπάθειαι καὶ πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις αἵτινες ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀποδώσουν ἰκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ παροῦσα μας θέλει εὖρη εὐμενῆ ἀπήχησιν παρ' ὑμῖν.

Μὲ Χριστιανικὴν ἀγάπην

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».

(Β' Κορινθ. 7,1)

«Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».

(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β' | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 | ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

* Αναγνώσατε : Λουκ. 7,11-16

Μὲ μίαν φωνὴν ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσο παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδύρμους τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι τῆς, ποὺ τὸ συνώδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγιέστατος, ὁμιλεῖ· καὶ ἐκεῖνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλίαν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶχεν ὁ περαστικὸς Ραββί, ποὺ ἔταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέββατο τοῦ παιδιοῦ τῆς, τὴν ἐπλησίασε μὲ τόσῃν καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαίει!»

Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῆ παράξενη τότε αὐτῇ ἡ προτροπὴ· πῶς ἤμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γρατειῶν τῆς μιᾶς χαροκαμμένης χήρας, ποὺ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβό της παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρη,—ἡ δυστυχισμένη!—ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποὺ τῆς ὁμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλώσσαν!

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ

βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποὺ ἤλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἓνας ὀποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ποὺ ἀπλῶς τὴν ἐλυτήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, ἤθελῃσε τόσο ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὲ τὴν εὐκόλην σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ

τῆς ζωῆς, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος περαστικὸς Ραββί, ἀφ' οὗ μ' ἓνα Του λόγον ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν!

Καὶ ἔλοι, ὅσοι συνώδευαν μὲ θλιψὴν τὸν νεκρὸν, νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, μὲ χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὸ

σπίτι του, ἀναστημένοι, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, (οἱ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν Αὐτοῦ).

Αἱ ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἄρχηγός μας, ἀδελφοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωὴν μας, τίποτε δὲν ἤμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ἔλοι, ὅσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν πάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς τῆς θναιξίν ἐβόα: Παύσαθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνιμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μὲ τὸ ἄγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνεαι «κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ». Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εὐακρινῶς καὶ ἀδυστάκτως πιστεύωμεν καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποῦ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μῆτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχωμεν μαζί μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὅποιον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὅποσιος ἐξεμηθέρισε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἄλλὰ συμβαίνει κλίποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωὴ μας εἶναι

γεμάτη ἀπὸ θλίψιν καὶ ἀγωνίαν. Ἄν εἰς κάθε περίστασιν, ποῦ μας φέρνει θλίψιν καὶ δάκρυα, θέλωμεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνὴν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖες». Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλσαμον καὶ γνωρίζει, ὅστερα ἀπὸ κάθε ταραχῆν καὶ κάθε θλίψιν, νὰ χαρίζῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν. Ἄφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστοὺς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανάσιαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Ἄς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν πίστοδοξίαν μας, ὅσοι πιστεύωμεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὅποσιου «πάν γόνου κάμψει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξέδ. 16, 1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικὰ, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατόν νὰ εὐρεθῇ μήτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωὴν των ψωμί. Ἐἶχαν μάλιστα περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' ὅτου ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὗρισκοντο εἰς τὴν ἐρημον Σίν, μεταξὺ Αἰδεμ καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγένετο ὅλος αὐτὸς ὁ λαός, χωρὶς τροφήν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηγτηγμένος ἀπὸ τὴν πείναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος μὲ κοσμικὸν φρόνημα, ποῦ δὲν θὰ εἶχε πείραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' ὁ Μωϋσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἔλειψιν τῶν τροφῶν· ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς ποῦ τὸν εἶχε σταλεῖ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ εἶναι μαζί του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραῶ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις

ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὗρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποῦ ἤρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, ποῦ διεσώθη μὲ τὸσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωϋσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἄλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπαιτητικὸς, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικὸς, εὐκόλα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὐκόλα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησμόνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησμόνησε τὸ θαυμασιὸν γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὅποιον ἔβλεπε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μὲ τὸσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωϋσῆως καὶ τοῦ Ἄαρων.

Ἦν Κυριαῖν τοῦ Θαυμά εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος αἳ πα

Σε εἰς τὴν θάλασσον ἐξαιρέτως
ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως

Ἦν Κυριαῖν τοῦ Θαυμά εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως

Ἦν Κυριαῖν τοῦ Θαυμά εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως

Ἦν Κυριαῖν τοῦ Θαυμά εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως

Ἦν Κυριαῖν τοῦ Θαυμά εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως

Ἦν Κυριαῖν τοῦ Θαυμά εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως

Ἦν Κυριαῖν τοῦ Θαυμά εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως

Ἦν Κυριαῖν τοῦ Θαυμά εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως

Ἦν Κυριαῖν τοῦ Θαυμά εἰς τὸ Ἐξαιρέτως
ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως ἐξαιρέτως

N. A. K.
1953
N. T. B.

THE KENTON HOTEL

100 N. 1st St. - Philadelphia, Pa.

May 1st 1910

Dear Mr. [Name illegible]:

I have just received your letter of the 28th and am glad to hear from you.

I am sorry that I cannot give you a more definite answer at this time.

I will be glad to discuss the matter with you if you wish.

I am sure that we can reach an understanding.

I am very truly yours,

[Signature illegible]

[Text illegible]

[Text illegible]

Very truly yours,

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντά εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιά ἦσαν ἀφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἐρήμον, διὰ τὰ μᾶς θανατώσατε ὅλους μὲ τὴν πείναν;»...

Ποῦ ἄλλου θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἤμπορούσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἄλλου, παρὰ εἰς Ἐκεῖνον, ποῦ τὸ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλυθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἄν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἰτήμα του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἐτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ* καὶ οἱ Ἰσραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφὴν μιᾶς ἡμέρας* μόνον τὴν ἑκτὴν τῆς ἑβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφὴν τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ποῦ εἶναι ἀφιρωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαόν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποῦ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. Ἄλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἦρχισαν πάλιν αἱ μεμφιμοιριαὶ καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «Ἦκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐπὶ τοὺς—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆ—, ὅτι τὸ βράδινον θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωῒ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐνοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σας». Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῆ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν σῆδεν ὄλος ὁ λαός. Ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδινον—διηγεῖται ἡ Ἁγία Γραφή—ἀνέβησαν ὄρτυκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἔπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἤμπορούσαν ὁ καθείς, τὸ δὲ πρωῒ στρώμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ περίεξ τοῦ στρατοπέδου καί, ἀπ' οὐ ἀνέβη τὸ στρώμα τῆς δρόσου, κατὶ λεπτὰ καὶ στρογγυλά, λεπτὰ ὡσάν τὴν πάχυνον, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ Ἰσραηλῖται ἠπόρθησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἓνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμί ποῦ σὰς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγητε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ Ἰσραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποῦ ὁμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεύσις του ἦτο ὡσάν τὴν μελωμένην τηγανίταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου* καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὄλος ἐκεῖνος ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τρόπον* καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πείναν!

* Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποῦ τὸν ἔπλασεν, «Οἶδε γάρ ὁ Θεὸς τῶν ὤμων ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων» (Ματθ. ζ' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποῦ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον του πλῆον τὴν δοκιμασίαν τῶν στερήσεων, ἔχει τὰ μέσα τὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμός δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποῦ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιαστικότερον εἶναι νὰ φροντίξῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώσῃ τὴν ζωὴν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀνοχὴν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πίστιν, ποὺ χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασυρῆ εἰς πράξεις σκοτεινάς, ποὺ δὲν ἔμπορεῖ παρὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβιάσωμεν τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῆ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς Του, τὰ ἔχει ἔτοιμα πάντοτε δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτῶν 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας»
(Λουκ. 9')

Περὶ ἄλλο ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμὸς! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μέγало! Καὶ ὁμοῦ συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τὰ... παρόδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὐρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθὺς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῆ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορρημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβασιδεύματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτήρος μας καὶ ὁ πραγματικὰ μέγας χαρακτήρ δὲν χάνεται ποτὲ μετὰ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἥμπορεῖς νὰ γίνῃς ὄλων ὑπηρέτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μέγας! Αὕτη εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαυτεῖρας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασιού 1, Τηλέφ. 72-112.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φιλίππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρῶτου, Τάρχου, Ἀνδρονικοῦ μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθονίκης μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβασίου μαστ.
15. Παρασκευὴ: Λουκιανοῦ καὶ Σαββίνου ὁσίων.
16. Σάββατον: Λαγγίνου τοῦ Ἐκατοστάρχου μ.
17. Κυριακὴ: Δ' Λουκ. ἁ. Ἁγ. Πατέρων 2' Οἰκουμ. Συνόδου. Ἰσὴφ Προφήτου.— Ἥχος α' Ἐωθινὸν Ζ'.

Ἡ ἹΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφesoῦσις ἐπιστολῆς. Ἐδαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐβδομάς δωδεκάτη ὀγδόη

(11-17 Ὀκτωβρίου 1954)

- Δευτέρα (11): Ἐφες. 4,25—32
Λουκ. 7,36—50
- Τρίτη (12): Ἐφες. 5,20—25
Λουκ. 8,1—3
- Τετάρτη (13): Ἐφες. 5,25—33
Λουκ. 8,22—25
- Πέμπτη (14): Ἐφες. 5,33—6,8
Λουκ. 9,7—11
- Παρασκ. (15): Ἐφες. 6,18—24
Λουκ. 9,12—18
- Σάββατον (16): Α' Κορ. 15,39—45
Λουκ. 9,12—18
- Κυριακὴ (17): Τίτ. 3,8—15
Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσηκούσας Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ»
ἀπευθυντέον:

Αἶδες. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰασιού 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιτελεῖται ὑπογραφεὶς
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Προσόμοιον μεθέορκον τῆς εορτῆς
τοῦ Θωμᾶ κατὰ τὴν Τρίτην ἐσπέρας

Ύψικος ᾠὴ γὰρ

Στίχος ᾠὴ Ἐμ βαθέων ἐμείραξά σοι Κύριε ᾠ

Κυ ρι ε ει σα υσ σον τῆς βω νη τῆς μου

ἡ λα α βη σον λε χει τῶ θω μα ει νε κρω ντρι

η με ροι ο ξα να ζα ο βι λαν θρω πο υ δε χει ραι μου

υ γιο ον τας τρη η σεις υ πλευ ρας την πο ρω σιν υ γνω θι με

ο ον α κα λ λω ιω τον γε ω δε ξυ ρι μα και σι αν

μο ρβω συ με νοι υ το πα α α θω εν αυ τω δε ξα με νοι

υ γνω θι με θε ον α κα λω ιω τον γε ω δε ξυ ρι μα

και σι αν μο ρβω σα με νοι υ το πα θω εν αυ τω δε

Προσόμοιον μεθέορτον τῆς εορτῆς
τοῦ Θωμά κατὰ τὴν Τρίτην ἑσπέρας

Ἦχος ᾠ π α

Στίχος ᾠ Ἐὐ βαθέων ἐυέυραξά σοι Κύριε ᾠ

ᾠ Κυ ρι ε ει σα υ σ σ ο ν τ η σ θ ω ν η τ η σ μ ο υ

ᾠ Ψ η λα α ρ η σ ο ν λε χει τ ω Θ ω μα ευ νε κ ρ ω ν τ ρ ι

ᾠ η με ρ ο ι ε ξ ν α ζ α ι ο ρ ι λ α ν θ ρ ω π ο υ δ ε χ ε ι ρ ι σ μ ο σ

ᾠ υ π ο δ ω ν τ α σ τ ρ η η σ ε ι σ υ π λ ε υ ρ α σ τ η ν ο ρ ω σ ι υ γ ν ω θ ι μ ε

ᾠ ο ο ν α ν α λ λ ο ι ω τ ο ν γ ε ω δ ε ι θ υ ρ α μ α μ α λ σ σ ι αν

ᾠ μ ο ρ θ ω σ α μ ε ν ο σ υ γ τ ο π α α α θ ο σ ε ν α υ τ ω δ ε ξ α κ ρ ε ε ν ο ν

ᾠ υ γ ν ω θ ι μ ε Θ ε ο ν α ν α λ λ ο ι ω τ ο ν γ ε ω δ ε ι θ υ ρ α μ α

ᾠ μ α λ σ σ ι αν μ ο ρ θ ω σ α μ ε ν ο σ υ γ τ ο π α θ ο ι ε ν α υ τ ω δ ε

Προσέχωρον κερσοδον τῆς ἐφορίας
τῶν ὀφειλῶν καὶ τῆς ἐφορίας

Ἐπίτομος πρὸς

Ἐπίτομος ἡ ἐν ἔργῳ ἐπιμενόμενος καὶ κέρως ἡ

ἡ ἐν τῇ ἐπιμενόμενῳ κέρως ἡ

ἡ ἐν τῇ ἐπιμενόμενῳ κέρως ἡ

ἡ ἐν τῇ ἐπιμενόμενῳ κέρως ἡ

ἡ ἐν τῇ ἐπιμενόμενῳ κέρως ἡ

ἡ ἐν τῇ ἐπιμενόμενῳ κέρως ἡ

ἡ ἐν τῇ ἐπιμενόμενῳ κέρως ἡ

ἡ ἐν τῇ ἐπιμενόμενῳ κέρως ἡ

ἡ ἐν τῇ ἐπιμενόμενῳ κέρως ἡ

Προσόμοιον μεθέορκον τῆς εορτῆς
 τοῦ Θωμᾶ κατῆ Τρίτῃ ἑσπέρας

ἤχος ρα ΠΑ

Στίχος ρ' Ἐυ βαθέων ἐεύραξάσα Κύριε ρ'

Κυ ρι ε ει ρα υ σον τῆς ρωνη τῆς μου

ῤη λα α ρη σον λε χει τω Θω μα ευ νε κων τρι

η με ροι ε ξα να ζα ρ ο ρι λαν θρω πο συ δε χει ρι σ

υ πο δων τας τρη η σεις υ ηλευ ρα σ την πο ρω σι υ γνω θι με

ο ον α κη λωι ω τον γε ω δε ρυ ρα μα και σ σι αν

μο ρϑω σα με νοι υ το πα α α θοι εν αυ τω δε ξα με νοι

υ γνω θι με Θε ον α κη λωι ω τον γε ω δε ρυ ρα μα

και σ σι αν μο ρϑω σα με νοι υ το πα θοι εν αυ τω δε

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ